

עמ"ת 19773/01/16 - שלום בימרוו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 ינואר 2016

עמ"ת 19773-01-16 בימרוו(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת דנה מרשק מרום
העורר שלום בימרוו (עציר)

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד ירון פורר

ב"כ המשיבה עו"ד עדי יעקובוביץ

העורר הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. ערר על החלטת בימ"ש השלום בראשל"צ (כב' השופט קלייטמן) מיום 07/01/16 על פיה נעצר העורר עד לתום ההליכים כנגדו.

2. עסקינן במי שהוגש כנגדו כתב אישום יחד עם אחר ולפיו ביום 16/12/15 הגיעו השניים לבניין כשעליהם פריטים המהווים חלק מערכה של כלי פריצה, עלו לקומה השמינית, דפקו וצלצלו בפעמון דלת דירת המתלונן. המתלונן שהביט אותה העת דרך חלון העינית הבחין במשיבים כשהם מנסים להתפרץ לדירה כך שהעורר הוא שהתכופף לעבר הדלת וניסה לפרוץ את מנעול הכניסה בעוד המתלונן רואה את מפתח הדלת זז מבפנים. באותה עת, האחר שמר בחדר מדרגות. בהמשך, כשהגיעו שוטרים ניגש אחד מהם אל האחר וזה החל ללכת לאחור והשליך שקית ובתוכה הפריטים שתוארו כחלק מערכת כלי הפריצה.

3. בית משפט קמא קבע קיומן של ראיות לכאורה, בהמשך הורה על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של עמוד 1

העורר אך הסנגור המלומד ביקש בשמו לוותר על קבלת תסקיר, הסכים על מעצרו עד לתום ההליכים - הכל על מנת להגיש ערר כנגד החלטת בית משפט קמא בדבר קיומן של ראיות לכאורה. בערר ובע"פ טען הסנגור המלומד כי לא ניתן לייחס למרשו ביצוע עבירה של הסגת גבול שכן עסקין בבית משותף מרובה דיירים. לעניין ניסיון ההתפרצות טען כי עולה סוגית זיהוי שכן המתלונן בעל הדירה תיאר את מי שראה דרך העינית כלובש ג'קט חום וזאת בניגוד לאמור בדו"חות הפעולה של השוטרים שתיעדו את הזירה. עוד נטען כי למאשימה לא ברור כיצד בוצע ניסיון ההתפרצות. בדיון היום הסנגור חזר והדגיש מחדל חקירתי ולפיו לא נבדקו טביעות אצבע על דלת דירת המתלונן בניגוד להצהרת הטוען המשטרתי בשלב הארכת מעצר הימים. עוד נטען כי בית משפט קמא טעה שלא נתן משקל לטענה שאיש לא הפריע לעורר ולאחר להשלים את מלאכתם כאשר המכלול מעלה שאין מקום לייחס משקל לעובדה שהעורר שמר על זכות השתיקה במהלך החקירה.

ב"כ המשיבה הפנתה אותי לאמור בחומר הראיות, כאשר אכן עיינתי בתיק החקירה וחזרתי וקראתי את החלטת בית משפט קמא. אומר כבר כי דין הערר להידחות כאשר לא מצאתי כל שגגה בהחלטת בית משפט קמא.

4. בית משפט קמא הפנה בצדק, ראשית לכל, להודעת המתלונן ובמיוחד לשורות 13-3 בהודעתו מיום האירוע, שם תיאר את שראו עיניו בעודו מביט מבעד לעינית. המתלונן תיאר כי ראה בחור אתיופי לבוש ג'קט חום שהתעסק עם הדלת, הבחור השני - אתיופי גם הוא, לבוש בג'קט לבן, ישב ושמר לכיוון המדרגות. המתלונן ברוב תושייתו התקשר למוקד 100 שכן הבין שמנסים להתפרץ לביתו. כשהגיעו השוטרים לזירה, ראה את השוטרים עוצרים את אותם שני אנשים בחדר המדרגות מול דלתו כשהוא שמר על קשר עין רציף במהלך כל האירוע (שם בשורה 29).

5. בית משפט קמא מתייחס בהמשך להודעות ולדו"חות השוטרים שהגיעו לזירה כאשר אכן קיים פער מסוים באשר לצבע הג'קט של העורר המתואר כג'קט אפור או ג'קט שחור. אני מקבלת את קביעת בית משפט קמא כי גם אם ישנו שוני בתיאור צבע הג'קט, הרי שאין בכך כדי לכרסם בתשתית הראייתית בעיקר לנוכח תיאור המתלונן ורצף האירועים כאשר העורר אכן נעצר במקום האירוע.

6. בית משפט קמא מתייחס לזריקת החפץ על ידי האחר - כאשר לטעמי הסנגור המלומד ניתק חוליה זו באופן מלאכותי ממרשו. תיאור הזריקה מחזק את ראיות התביעה והכל כפי שמפורט בפסקה השנייה בעמוד 10 להחלטת בית משפט קמא.

7. בית משפט קמא אף לא פטר עצמו מלהתייחס למחדל שנטען על ידי הסנגור לעניין חוסר בדיקת מז"פ. בית משפט קמא צדק בקביעתו כי טענה זו מקומה בתיק העיקרי ואין בה על מנת לכרסם בקיומן של ראיות לכאורה.

8. לצד כל ראיות התביעה יש להוסיף את העובדה כי העורר (וכן האחר) שמר על זכות השתיקה במהלך חקירתו, כאשר בית משפט קמא ראה בכך, בצדק, ראיה העומדת בשלב זה ככזו המחזקת את הראיות הלכאוריות שהציגה התביעה.

9. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, בצדק קבע בית משפט קמא קיומה של תשתית ראיתית לכאורית המקימה סיכוי סביר להרשעה ללא כל כרסום ו/או חולשה ועל כן, אני מורה על דחיית הערר.
העורר יוותר במעצר עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום ט' שבט תשע"ו, 19/01/2016 במעמד הנוכחים.

דנה מרשק מרום , שופטת